

PORODICA MIJATOVIĆ IZ KUZMINA ŽIVI U STRAŠNIM USLOVIMA

Šestoro dece odrasta među miševima

Perica i Tanja, roditelji šestoro malih, žive kao podstanari u kući koja prokišnjava, a najviše ih bolji što njihovu decu i po nevremenu niko neće da poveze jer su siromašni, pa dođu iz škole skroz mokri...

Strana 4.

Foto: Humanitarna organizacija Stih za Srbiju

Perica i Tanja, roditelji šestoro mališana, žive kao podstanari u kućici koja prokišnjava, a najviše ih boli što njihovu decu i po nevremenu niko neće da poveze jer su siromašni, pa dođu iz škole skroz mokri...

© EKIPA „NOVE“

Mlađe supružnike Pericu i Tjanu Mijatović iz Kuzmina kod Sremske Mitrovice, Bog je nagrađio sa čak šestoro dece - tri dečaka i tri devojčice: Milica (11), Goran i Gordana (10), Jelena (6), Zoran (3) i Mihajlo (1). Preživljavaju od skromne socijalne pomoći, dečjeg dodatka i sezonskih poslova. Pored toga, pletu kaiševe za obuću. Osim što je ispunjena decom, kuća Mijatovića je puna miševa, bubašava i budži.

Humanitarna organizacija **Srbi za Srbije** posetila je skromni dom porodice Mijatović, čija priča nas nikako ne ostavlja ravnodušnim. Devojčica Milica, kao najstarija, brine o mlađoj braći i sestrama. Kaže da najviše voli da pomaže mami i tati oko pletenja kaiševa.

„Ima dosta miševa, a kad je jaka kiša izadu i bubašave. Plašimo ih se“, dodaje Milica.

U BOLNICI ZBOG VISOKOG PRITiska

Majka Tanja priča kako se snalaže oko troškova.

„Jedna žena donosi materijal za neku firmu iz Rume, pa pravimo kaiševe. Zaradi se koji dinar. Navikavamo i decu bar na neke poslike koji nisu teški. Ipak, kako su mala primanja. Dok platimo struju, kriju i ostale troškove, malo nam ostane, pa to provlačimo ceo mesec. Dok ne idu u školu i nekako, ali kad krenu sve je mnogo teže. Koliko puta zafali za užinu ili nešto“, priznaje ova majka.

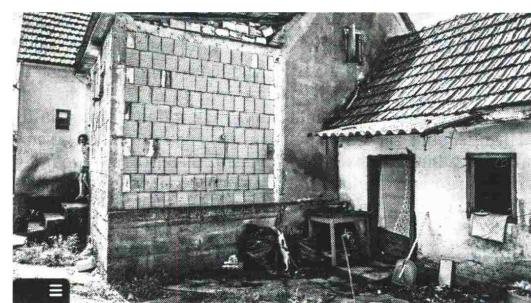
Detinjstvo ovih mališana od kolevke je spakovano u dve iznajmljene i skućene sobice u kojima se igraju, uče i druže pre vashodno jedni sa drugima, jer uslova za okupljanje nekog većeg društva nema. Troje najmladih spavaju sa majkom na dušeku, a zimi su svih zajedno u jednoj sobi, bude toplijie.

Kupatilo i vodu nemaju, samo česmu u dvorištu. Rupe kod prozora kroz koje duva puno sunđerima, prokišnjava na sve strane, pa je velika vlaga i golin okom vidljiva. Od sko rašnje jake oluje, dečja sobica

Hod po mukama osmočlane porodice Mijatović iz Kuzmina Detinjstvo u mraku i među miševima

Preživljavaju od skromne socijalne pomoći, dečjeg dodatka i sezonskih poslova, a pored toga, pletu i kaiševe za obuću, ali često zafali novca za užinu

Kupatilo i vodu nemaju, samo česmu u dvorištu, rupe kod prozora kroz koje duva puno sunđerima, prokišnjava na sve strane, pa je velika vlaga i golin okom vidljiva

u potpunom je mraku.

„Ovde smo već 14 godina podstanari, plaćamo 4.000 dinara. Tu sam se rodila sva dečica i ne znam za bolje. Nažalost, uskoro ćemo morati i otici. Gazda nas je obavestio da će sledeće godine u penziju i da će se vratiti tu da živi. Ne znamo gde ćemo sa šestorom dece i koi bi nas primio“, zabrinuta je Tanja.

Uprkos katastrofalnim uslovima, deca su zdrava. Međutim, domaćin Perica imao je ozbiljnih problema sa pritiskom i bio je jedno vreme u bolnici. To ih je baš bilo uplašilo.

Tanja je tada još bila trudna, pa je moralu sama da brine o deci i svemu. Sada pije lekove i mora da se pazi, ali mora i da radi. Mnoge materijalne blagodati nisu im još uvek na dohvati ruke.

NE IDU NA EKSURZIJE

Ne boli ih, ipak, nedostatak materijalnih stvari koliko duševni bol uzrokovani ljudskom bezobzirnošću.

To je majka Tanja posebno istakla:

„U školu i kad je kiša i kad je sneg idu peške. Niki neće da ih poveze pošto nisu da su siromašni, da nemaju kao što oni imaju. Dodu tako iz škole mokri, a ovde ih sačekaju vlaga i hladnoća. Tišti ih to, mada ne

govore. Bude mi žao zbog nemoci, majka sam im.“

Mijatovići nikada nisu putovali ni gdje. Na ekskurzije ne idu jer je jako skupo, a i, kako kažu, kad bi mogli da pošalju jedno dete, bilo bi im žao druge dece. Zato ih ne puštaju uopšte.

Zbog toga je najviše žao ma-

jom i tihom dečaku Goranu. On najviše voli da gleda fudbal, ali u poslednje vreme ne radi televizor. Na pitanje da li ima neku želju, stidljivim glasicem odgovorio je:

„Pozivam jako dobre ljude da mi kupe kuću, voleo bih da pozovem moje drugare iz škole da mi dodu. Ova kuća gde smo sada nije lepa.“

Većina ljudi danas se ne bi usudila da ima čak ni kućnog ljubimca, a da pritom nemaju rešeno stambeno pitanje, siguran i stabilan posao i šta sve još ne, što je danas nametnuto kao neki društveni kriterijum da bi se zasnovala porodica.

Mijatovići su se hrabro upustili u bračne vode, ne čekajući ništa od toga i čvrsto rešeni da imaju brojno potomstvo kao i njihovi roditelji, kako u šali kažu „da im ne bude dosadno u igri“, a i da sutra pomažu jedni drugima. Ne sede skrštenih ruku, ali nisu uspeli da obezbiede dom. Rešili su zato da se obrate za pomoć.

Kako pomoći

Novi zadatak za Humanitarnu organizaciju **Srbi za Srbije** i sve njene donatore jeste da probamo da njihove snove o porodičnom domu pretvorimo u stvarnost.

Možda je upravo najmlađi Mihajlo, dok je spavao za vreme posete, snivao snove o novoj kući, ni ne znajući da će mu se oni možda uskoro ostvariti.

Pozivamo sve dobre ljude da se uključe u novu akciju pomoći.

Mali Mijatovići zaslužuju da im pomognemo da žive kao njihovi vršnjaci!

Za doniranje iz Srbije:

SMS na 7763 (200 dinara)

Račun: 160-279491-71

Ukoliko želite da donirate iz drugih zemalja, učinite to preko sajta Humanitarne organizacije **Srbi za Srbije**